

L5 Der Juwelendieb

Gaius et Lucius ante basilicam¹ sedent et Quintum exspectant.

Ludunt, nam ludere amicis semper placet.

Lucius: „Quintus venire cessat. Cur basilicam¹ non intramus?

Pater Quinti, patronus causae, iam dicit.“

Tum Quintum vident. Dum basilicae¹ appropinquat, epistulam legit.

Gaius: „Salve, amice! Cur cessas? Properare debemus.“

Quintus: „Salvete, amici! Iam propero, sed epistulam lego; est epistula Flaviae.“

Tandem amici basilicam¹ intrant et audiunt:

„... Nox est, iudices, cuncti² dormiunt.

Aliquis³ in villam Rutilii invadit,

cubiculo⁴ Semproniae appropinquat, intrat.

Nunc homo smaragdos⁵ sumit et decedit.

Sempronia hominem audit et statim clamat.

Dum servi currunt, Sempronia stat et lacrimas dat.

Tandem etiam dominus accurrit.

Tum: „Sulpicium non video. Ubi est?“

Servi, dum furem quaerunt, etiam cubiculum⁴ rei intrant.

Subito clamant: „Hic sunt smaragdi⁵!“

Sed reus arte et graviter⁶ dormit.

Sulpicius fur non est. Quaeritis, iudices: „Cur non?“

Fures, dum fugam petunt⁷, dormire non solent.“

Homines rident et Domitio oratori plaudunt.

Sed iudicibus verba patroni non placent – sedent et tacent.

1) **basilica**, -ae f: Basilika (*Gerichtshalle*) 2) **cūctī**: alle 3) **aliquis**: (irgend)jemand 4) **cubiculum**, -ī n: Schlafzimmer

5) **smaragdus**, -ī m: Smaragd 6) **artē** et **graviter**: tief und fest 7) **petere**: ergreifen